

DOI: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-352-1-30>

**ПРОБЛЕМИ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
В ГОТЕЛЬНОМУ ГОСПОДАРСТВІ
В УМОВАХ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ**

**PROBLEMS OF ENTREPRENEURIAL ACTIVITY
IN THE HOTEL INDUSTRY
IN THE CONTEXT OF DIGITALIZATION**

Петришена О.Д.

аспірант

Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії;

майстер виробничого навчання, викладач

Відокремленого структурного підрозділу

«Хмельницького торговельно-економічного фахового коледжу

Державного торгово-економічного університету»

м. Хмельницький, Україна

Olena Petryshena

Postgraduate

Khmelnytskyi Humanitarian-Pedagogical Academy;

Specialist Teacher,

Master of Industrial Training

Separate Subdivision "Khmelnytskyi Professional College

of Trade and Economic of State

University of Trade and Economics"

Khmelnytskyi, Ukraine

Готельна галузь України є важливим елементом готельного господарства світу, відповідно з географічним розташуванням з країнами Європи, що забезпечує розвиток готельного господарства.

Розвиток готельного господарств в період 1980–1990 рр. проходив у напрямку розвитку від державного підприємництва, яке розглядалося як ключовий елемент початку ринкової економіки.

Заклади готельного господарства України, побудовані переважно у 1970–1980-х, фактично застарілі та стримують розвиток туризму як перспективної галузі з низьким коефіцієнтом рентабельності та прибутку.

До середини другої половини 1990-х років державні заклади стали приватизовуватись та привласнюватись такий перехід сприяв формуванню умов розвитку системи підприємництва [1].

Починається системна трансформації, на середньому рівні динаміки готельного бізнесу в Україні, виникає низка проблем, з-поміж них були зумовлені, головним чином, браком досвіду у веденні готельного господарства та його розвитку [1].

В Україні приватизація відбувалася у формі власності за колишньою «номенклатурою» та створені великих корпорацій за підтримки політичного класу. Приватизація – перехід до нової соціально-економічної системи в Україні набула феномену «хижацького підприємництва», що стає негативною рисою початкового етапу трансформації закладів готельного господарства.

Становлення готельного бізнесу в Україні пов'язане з перерозподілом колишніх державних активів політичними підприємцями, відсутність доступу до виробничих площ, обладнання підприємства, в основному представлене малим бізнесом чи індивідуальними великими підприємцями з ведення готельного бізнесу [2, с. 51].

Розвитку готельного господарства як частини туристичного бізнесу в Україні, має завдання відповідати рівню вимог XXI сторіччя. Одним із основних економічних та адміністративних механізмів підтримки розвитку туризму. Запозичуючи досвід закордонних держав, що створюють комфортні умови для розвитку готельного бізнесу створюючи пільговий податковий режиму для туристичної галузі та готельно-господарських підприємств [2, с. 52].

Слідуючим кроком трансформації системи готельного господарства є те, що близько 60% існуючих закладів готельного господарства потребують відновлення номерного фонду, поточного ремонту, або повної реконструкції.

Окрім проблеми невідповідності матеріально-технічної бази виникає інша проблема, що стосується попиту на готельні послуги. Стійкий ринок попиту на готельну послугу в країні ще не сформувався, оскільки готельні послуги в нашій країні відносно дорогі та потребують покращення рівня сервісу.

На сьогодні лише близько 20% підприємств працюють у повному обсязі. За даними Міністерства фінансів України близько 30% українських підприємств повністю припинили діяльність, 45% частково працюють.

На тлі перманентних політично-економічних криз, не оговтавшись від наслідків глобальної катастрофи століття, якою стала пандемія

COVID-19, 24 лютого 2022 р. Україна стала жертвою повномасштабної агресії росії, що поділило життя країни на «до» і «після».

У перші місяці війни готельний бізнес України фактично завмер, країна, регіон, місто, мешканці та підприємці перебували в постійному русі приймаючи біженців з Східних міст України, тенденцій для розвитку в умовах військового стану не було.

У центральній, південній та східній частинах країни показник відмов від бронювання виріс до 85–98%, або взагалі зник. Туристичний потік гостей зупинився, усі заплановані інвестиції й туристичні бізнес-поїздки довелося скасувати, та не дивлячись на усі труднощі для бізнесу всі свідомі українці та підприємці прийняли активну участь у волонтерстві.

Через небезпеку спрямовану російською агресією сотні тисяч людей виїжджали з рідних міст на захід України, міста надавали притулок і приймали цілодобово переселенців зі Сходу країни розміщуючи їх в закладах безкоштовно та забезпечували надання послуги з харчування [3, с. 62].

Епоха цифрової економіки набирає нових обертів в Україні та створює вимоги для забезпечення ефективної діяльності підприємств готельного господарств збільшуючи кількість потенційних користувачів цифрових ресурсів (у digital-сфері). Відтак, вагомого значення набувають такі способи впливу на людину, як технології, ноу-хау, винаходи, навички, досвід, знання і вміння працівників [3, с. 64–65].

Перехід споживачів до цифровізації та використання діджитал технологій у галузі готельного господарства прискорився під час пандемії та військової агресії росії, інформаційний елемент, як складова інтелектуального капіталу підприємства, що включає сукупність компонентів, які дозволяють створювати нові продукти інтелектуальної праці.

Тенденціях розвитку цифрових технологій, що впроваджуються в закладах готельного господарства, зокрема:

- 1) створення та оновлення власного сайту та додатку;
- 2) безконтактне QR – меню додаткових та основних послуг закладом готельного господарства. QR – меню, яке значно прискорює огляд та вибір страв з ресторану при готелі;
- 3) доступ до служби доставки на сайті закладу готельного господарства;
- 4) створення чат-боту;
- 5) система ідентифікації гостей (NFC).

Отже, впровадження діджиталізації на підприємствах готельного господарства в умовах реального часу є актуальним напрямком

відновлення функціонування ринку готельних послуг, які мають вплив на економіку в цілому, а особливо в складний період для України.

Література:

1. Alekseieva K., Turchyn L., Sobko O., Boichyk I., Stakhurska S. Intellectual Capital of Entrepreneurship: Inter-connections and ways of stimulating the development. *International Journal of Scientific and Technology Research*. 2020. Volume 9. Issue March 03. P. 7039–7043. URL: <http://www.ijstr.org/final-print/mar2020/Intellectual-Capital-Of-Entrepreneurship-Inter-connections-And-Ways-Of-Stimulating-The-Development.pdf> (дата звернення: 11.09.2023).
2. Богашко О.Л. Значення підприємницьких інновацій в умовах розбудови економіки знань. Проблеми та перспективи розвитку підприємництва. Матеріали XIV Міжнародної науково-практичної конференції (м. Харків, 27 листопада 2020 року). ХНАДУ. 2020. С. 51–53.
3. Собко О.М., Крисоватий І.А. Оцінювання впливу інтелектуального потенціалу на розвиток інноваційного підприємництва в Україні. *Економічний аналіз*. 2021. Том 31. № 2. С. 62–69.